

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx 2016 om obligatorisk pensionsordning.

(Naalakkersuisoq for Finanser og Råstoffer)

(1. behandling)

Demokraterne er glade for muligheden for at kunne debattere vilkårene for de ældre i vort land, og vi stiller os optimistiske overfor, at Naalakkersuisut søger at tænke mange år frem i tiden med forslag som blandt andet dette, der skal sikre at alle borgere i landet får sparet penge op, som de kan leve af i deres alderdom.

Prognosen fra Skatte,- og Velfærdskommissionen var, at vi får 7.500 pensionister i landet i 2030. Samtidig er prognosen for arbejdsstyrken at denne falder frem mod år 2030, fra 37.000 arbejdsdygtige i dag (18-64 år) til ca. 35.500 arbejdsdygtige i 2030. Disse tal er endda rensset for vores netto-udvandring fra landet i dag, og indeholder ikke et ord om, hvor mange der rent faktisk er i arbejde ud af vores arbejdsstyrke. Dvs. det er optimistiske tal. Enhver kan se, at med det velfærdsniveau vi er i stand til at tilbyde i dag, som ikke engang rækker nok i mange tilfælde, og med de vilkår som de ældre lever under i dag, så er vi nødt til at animere befolkningen til selv at spare op også.

Men når vi på denne måde søger at reformere og hjælpe borgerne til en bedre alderdom selv, så skal vi altså også sørge for at vores eksisterende tilbud er gode nok, nu og særligt i fremtiden, og at vi også fra offentlig side af ruster os godt til god ældrepleje.

Pensionsreformen hjalp sådan at pensionister nu ikke er afhængige af deres ægtefælles pension i fht. deres rådighedsbeløb, men kunne man gøre det endnu bedre for ældre – hvis vi tænker langsigtet og laver nye tiltag?

Ja, det synes vi i Demokraterne at nærværende forslag er et godt eksempel på. Jo flere penge vi sparer op, jo bedre en alderdom får vi.

Jeg får lyst til at spørge om, hvordan det egentlig går med ældreplejen i dag?

Jeg véd at der er mangel på alderdomshjem med kompetencer og kapacitet til at hjælpe folk med demens, både alkoholdemens, og almindelig demens.

Jeg véd at mange ansatte på alderdomshjem og hjemmehjælpere, social,- og sundhedsassistenter i dag kæmper med at få kollegaer der kan trække med, og arbejdspladser med gode arbejdsmiljøer, og hvor der er plads til at tale med de ældre, at hygge med dem og så videre.

Det er vigtigt at vore Naalakkersuisut også får fortalt, hvilke planer der er for forbedringer, udbygning af områder, effektiviseringer der kommer borgere til gode m.v. til befolkningen, og forklarer hvorfor tiltag som en obligatorisk pensionsopsparring er en god idé.

En obligatorisk pensionsopsparing har til formål at sikre, at netop de plejehjemspladser og ældreboliger der er behov for, kan bygges og at vi har råd til driften af dem i fremtiden også. Det er et fornuftigt tiltag, som også placerer et vist ansvar for egen alderdom hos os der står her i dag, men som også skal sikre at de ekstra udgifter der kommer til sundhedsvæsen, plejesektoren m.fl. kan finansieres i fremtiden også.

Vi er nødt til at være ansvarlige nu, for at sikre at vi bliver et godt land at have sin alderdom i, i fremtiden.

Dette er også en måde at mindske forskellene mellem de borgere der har bestemte fagforeninger eller arbejdspladser der er gode til at sørge for pensionsopsparinger, og at disse kommer medlemmerne, eller de ansatte til gode – og de der ikke har.

Det skal ikke komme an på, hvilken faggruppe man arbejder i, om man får de bedste råd og dermed en bedre pension – og altså en bedre alderdom!

Derfor er det også fornuftigt at sikre en obligatorisk pensionsopsparing.

Vi glæder os til at få set forslaget efter i sømmene, og vil derfor henvise forslaget til videre drøftelser i Finans,- og Skatteudvalget.

Tak for ordet.